

Raspuns la comentariile facute de Dr. Sergiu Mihut la raportul nostru despre Rosia Montana

Dr. John Akeroyd,

Lawn Cottage, West Tisbury, Salisbury, Wilts SP3 6SG, UK
akeroyd@dial.pipex.com

Dr Andrew Jones

In prezent directorul Programului de Biodiversitate si Conservare a Naturii, Institutul European pentru Politici de Mediu, 18 Avenue des Gaulois, B-1040 Brussels, Belgium
ajones@ieep.org

23 Mai 2007

Dr. Sergiu Mihut a prezentat numeroase critici la adresa raportului nostru, critici pe care ne vedem in postura de a le respinge dat fiind ca ele sunt fie nefondate, eronate sau sunt rezultatul unei inabilitati de a intelege substanta lor. Comentariile de mai jos iau in discutie, specific, anumite puncte din raportul sau.

1. Nu suntem 'persoane autorizate'. Cu toate acestea, impreuna insumam 50 de ani de experienta in botanica, genetica plantelor, inclusiv vizite de teren regulate in Transilvania, in ultimii 7 ani si mai mult de 200 de publicatii stiintifice despre acest subiect; publicatii in care am tratat multe tari europene. Am examinat zona Rosia Montana ca cercetatori independenti si nu ca si reprezentanti ai unei organizatii oficiale.

2. Datele noastre stiintifice nu sunt „complexe”; sunt observatii facute in intervalul scurt de timp pe care l-am avut la dispozitie pentru vizita noastra. Suntem fericiti sa confirmam ca Dr. Jones a facut toate fotografiile, in cele doar cateva zile insorite ale vizitei noastre.

3. Argumentul nostru nu este ca zona reprezinta „un patrimoniu cu o valoare unica in Europa” ci ca peisajul are o importanta profunda pentru Europa. Ne mentinem in continuare, cu fermitate, pozitia: in orice alta zona a Europei Rosia Montana si *hinterland-ul* ei ar fi „un important candidat pentru protejare si conservare intr-un context international”.

4. Romania are, cu siguranta, asa cum remarca si Dr. Mihut, un palmares remarcabil, pentru conservarea unor importante ecosisteme naturale si semi-naturale, cum ar fi Delta Dunarii si anumite arii din Muntii Carpati; darologii romani nu au pus, poate, destul de puternic accentul pe potentialul de conservare a unor ecosisteme antropogene istorice si valoarea pe care acestea o reprezinta.

5. Orhideele sunt pe cale de disparitie si in Europa de Est, iar pajistile cu orhidee sunt clasificate ca habitate prioritare europene. Va rugam sa observati si faptul am gasit, de mai multe ori si in mai multe locuri *Orchus ustulata* in florita in iunie si inceputul lunii iulie, in sudul Transilvaniei (si in zonele cu pajisti in Marea Britanie aceasta specie are un sezon de inflorire timpuriu si unul tarziu).

6. Putem sa confirmam ca am gasit *Sphagnum* in centrul unei zone mocirloase inundate. Dr. Jones si-a folosit nu doar intuitia si experienta pentru a identifica aceasta comunitate foarte putin cunoscuta de plante, dar a si fotografiat *Drosera rotundifolia* aici, *in situ*.

7. „Pasiune” nu e un termen liric, doar o confuzie nefericita aparuta in traducere: in repetate randuri ne referim la „pasuni” (eng. *pastures*) si nu „pasiuni”(eng. *passions*).

8. „Variante apropiate de acea asociere” reprezinta, in opinia noastra, echivalentul pentru „forme tranzitorii”. Noi nu consideram unitatile fitosociologice entitati fixe, ci mai degraba, puncte ce pot fi definite de-a lungul unui continuum de vegetatii.

9. Lista rosie a plantelor, in Romania, este in acest moment confuza, dar in mod clar un numar de plante sunt considerate rare si in primejdie, in tara.

10. Nu avem nici o dificultate in a identifica *Colchicum autumnale* vegetative- frunzele sunt caracteristice, la fel cum sunt si florile.

11. Suntem de acord ca Habitatul 6130 *Calaminaria* nu a fost raportata in Romania, desi comunitatile de plante din Rosia Montana prezinta afinitati clare cu asociatiile descrise din substraturi bogate in metale, din Marea Britanie si Belgia. Comunitatile din Romania, sunt aparent lipsite de o identificare formala si sunt probabil endemice.

12. Atat eu cat si Dr. Jones suntem experti in genetica ecologica, iar observatiile noastre asupra adaptarii ecotopice si consideratiile asupra formarii speciilor deriva din vasta noastra experienta acumulata in ultimii 20-30 de ani.

13. Afirmatia noastra ca pajistile in care se gaseau numeroase specii de flori au disparut in cea mai mare parte a Europei nu este o ‚asertiune’ (chiar daca ar putea fi), deoarece se bazeaza pe un volum considerabil de date publicate, nenumarate discutii cu colegi, experti in biologie de conservare si conservare practica, precum si pe propriile noastre studii de teren, realizate in mai multe tari europene. Ecologistilor romani le poate fi greu (fiind inconjurati de arii extinse de pajisti cu o ‚valoare naturala ridicata’) sa inteleaga cat de mare e gradul de distrugere a acestui tip de habitat bogat in biodiversitate si emblematic din punct de vedere cultural, in alte tari europene. Sa observati ca in Marea Britanie, 97% din pajisti au disparut de la al Doilea Razboi Mondial si pana astazi. Acelasi lucru s-ar putea intampla si in Romania.

14. Cat priveste comentariile noastre culturale, minele dacice, pre-romane au fost evaluate de arheologi, iar aurul dacic a fost identificat in artefacte din Grecia Miceniana. Si intr-adevar am vazut soproane cu acoperisuri de paie la marginea Rosiei Montane; Dr. Jones a fotografiat un grajd care apartine lui Eugen David, presedintele Alburnus Maior.

15. Nu sustinem ca anumite specii individuale sunt ‚rare’- importanta lor rezida in faptul ca sunt componente ale unor pajisti bogate in specii.

16. Sa observati, cat priveste varianta de *Anthyllis vulneraria*, care aparent a fost gresit identificata de noi, ca Dr. Akeroyd a cercetat variatiile in aceasta specie polimorfica timp de 25 de ani, publicand inclusiv studii asupra categoriilor intra-specifice din sudul si sud-estul Europei.

17. Sa observati ca Dr. Akeroyd a gasit *Dianthus armeria*; el cunoaste bine aceasta specie, fiind si cel care a reintrodus-o in flora din Irlanda in 1993.

18. Observatiile si comentariile noastre se bazeaza pe o cunoastere stiintifica riguroasa, chiar daca am invocat si argumente culturale si estetice, care sunt o parte integranta a conservarii holistice moderne. Datele biologice publice nu pot fi privite izolat. Noi am prezentat exact ceea ce am gasit in timpul vizitei noastre de teren care, chiar daca a fost scurta, nu a fost motivata de altceva decat de dorinta de a descrie publicului larg caracteristicile zonei. Ne-am fi dorit foarte mult sa avem mai mult timp; iar daca am fi avut mai mult timp, cu siguranta am fi facut si alte descoperiri biologice interesante care sa contribuie, la randul lor, la evaluarea studiului de impact al mediului. Ramanem in continuare foarte fideli tezei noastre conform careia exista ratiuni temeinice pentru protejarea unui areal cu o asemenea bogatie biologica si care interactioneaza cu factori istorico-culturali unici. Rosia Montana reprezinta un element semnificativ din ceea ce Printul Charles a descris ca fiind „cultura agrara remarcabila a Romaniei”.

In plus, in ultimele luni, experti romani in botanica si conservare au inceput sa acorde o atentie sporita necesitatii de a proteja zonele cu terenuri cultivate, cu „valoarea naturala ridicata”. Speram ca observatiile noastre despre Rosia Montana vor contribui la aceasta discutie. Habitatele antropogenice gestionate in mod traditional, care sunt printre cele mai bogate in biodiversitate din Europa, au nevoie de eforturi de conservare sustinute, fiind ecosisteme naturale si semi-naturale. Conservarea lor ofera un punct de convergenta pentru proiecte de dezvoltare durabila inovativa.